

stændigheder må anses for ubillige, foreslås opsigelsesbeskyttelsen udvidet. Efter forslaget kan nævnet forkaste en opsigelse, dels når den skønnes at stå i forbindelse med forsøg på at opnå en urmelig leje eller andre ubillige lejevilkår, dels når omstændighederne ved dens afgivelse i øvrigt skønnes at være af en sådan karakter, at opsigelsen er i strid med sædvanlig god udlejningsskik og derfor må anses for ubillig. I medfør af denne bestemmelse vil nævnet kunne tilsidesætte opsigelser, der må betegnes som misbrug af opsigelsesadgangen, herunder f. eks. opsigelser af lejere i klublejligheder med henblik på foretagelse af urmelige moderniseringer eller for at kunne sælge ejendommen fri for lejemål.

Til nr. 15.

Virkningen af bestemmelserne i lovens § 131, stk. 3-5 om boliganvisningsudvalgenes adgang til at stille bopælskrav i forbindelse med godkendelse af lejlighedssøgende er bortfaldet med udgangen af marts 1962. Bestemmelserne foreslås derfor udeladt.

Til nr. 16.

Ændringen er af rent redaktionel karakter og tilsigter at klargøre bestemmelsen.

Til nr. 17.

Efterhånden som boligsituationen lettes i de enkelte kommuner, vil det være rimeligt, at også begrænsningerne i adgangen til sammenlægning af lejligheder og til at anvende lejligheder til sommerbeboelse el. lign. bortfalder. Der blev derfor ved lovens § 153 givet kommunalbestyrelserne adgang til at lade bestemmelserne om sammenlægning af lejligheder m. v. ophøre at have gyldighed i kommunen, således at ophøret blev afpasset efter boligsituationen.

Kommunalbestyrelserne har imidlertid ikke i videre omfang truffet sådanne beslutninger, men

synes i stedet, når boligsituationen i kommunen ikke er anspændt, at have undladt at håndhæve bestemmelserne, ofte dog bortset fra tilfælde, hvor der fremkommer henvendelser fra boligsøgende, som f. eks. ønsker at leje en bestemt lejlighed, som ejeren ønsker nedlagt eller anvendt til sommerbeboelse, således at kommunen da forlanger lejligheden udlejet eller anvendt til helårsbolig. En sådan praksis medfører en uheldig forskelsbehandling af ejerne, og det foreslås derfor fastsat, at reglerne om begrænsninger i adgangen til sammenlægning af lejligheder m. v. bortfalder i kommuner, hvor huslejestoppet ophæves, dog tidligst 1. juli 1964, medmindre kommunalbestyrelsen vedtager, at bestemmelserne skal være gældende i kommunen. Den enkelte kommunalbestyrelse bliver herefter nødsaget til at foretage en vurdering af boligsituationen og på grundlag heraf afgøre, om det er nødvendigt, at bestemmelserne er i kraft i kommunen. Det foreslås endvidere, at en kommunal beslutning om at lade reglerne gælde kun kan træffes for 1 år ad gangen.

For så vidt angår kommuner, hvor huslejestoppet er gældende, foreslås den hidtidige adgang for kommunalbestyrelsen til at bestemme, om reglerne skal være i kraft, opretholdt.

Til nr. 18, 19 og 20.

De pågældende bestemmelser, der foreslås ophævet, er overgangsbestemmelser, hvis betydning er bortfaldet.

Til nr. 21.

Ifølge lovens § 161, stk. 2, ophører loven at have gyldighed med udgangen af marts måned 1964. Med de under nr. 1-20 omhandlede ændringer foreslås loven forlænget til udgangen af marts måned 1965.